

man ikke skal staa magtesløs overfor alle dem, der ikke ere Producenter paa første Haand, Træng til et stærket Ansvar, en Afgang til at ramme dem ogsaa i de Tilfælde, hvor det ikke kan oplyses, at de have været fuldt vidende om de stedfundne Forfalskninger. Det gaar § 8 ud paa. Jeg skal paa dette Stadium indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Jørgerslev: Jeg tror, det var mig, der før brugte de to Udtryk: Appel og Bevis, og maatte paa en mindre heldig Maade, idet jeg ikke brugte dem i sædvanlig Forstand, og det bør man egentlig ikke gjøre. Jeg tror dog, at den ærede Minister ved Appelspørgsmaalet havde forstaaet det saaledes, som jeg mente, en Henviisning fra den foreløbige Undersøgelse til Laboratoriet og ikke som juridisk Appel. Men naar jeg nævnte Bevis, tænkte jeg egentlig ikke paa juridisk Bevis for Domstolene, idet jeg vel veed, at det skal føres der; men jeg tænkte nærmest paa, om der tilkomme Undersøgerne paa første Stadium en saadan offentlig Troværdighed som den, der f. Ex. maa tilkomme Laboratoriet i den Forstand, at naar de havde undersøgt Ringen og sagt: Vi anse det for konstateret, at den og den Forfalskning er der, det saa maatte antages, at de almindelige Domstole, Politiretten, vilde sige, at det var bevist. Det er maatte et Spørgsmaal, som ikke kan besvares, men der ligger en Fare der. Faren er naturligvis ikke til Stede i de Tilfælde, hvor der med nogen Virkning senere kan gaa til Laboratoriet. Men det kan ikke i alle Tilfælde lade sig gjøre, hvad jeg dog ikke nærmere skal gaa ind paa. Det var ogsaa mig, der berørte Bekjendtgørelserne efter § 11, men jeg vil tilstaa, at det var ikke nogen meget alvorlig Maade, jeg beskæftigede mig med denne Paragraf paa. Jeg synes ikke rigtig om den Udvei at bekjendtgjøre i alle Blade. Det er noget storlaaet og dyrt, men man kunde jo tilbyde dem Annoncerne gratis, saa kunde det jo være, at de bleve indrykkede i alle Bladene. — Maatte jeg maa gjøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Ribe (Buss), som meget har misforstaaet mig; thi i de Tilfælde, hvor han mente, at jeg var uenig med ham, tror jeg, at jeg var enig med ham, navnlig med Hensyn til Kjøbspørgsmaalet, om jeg end kunde ønske at gaa videre; derimod var jeg uenig med ham, naar han sagde, at der ingen Fare var ved Mælken af syge Køer. Det er der en overordentlig stor Fare ved. Det er ingenlunde altid sagt, at Mælken kun bliver farlig fra et Minimum af de syge Køer, det kan godt være fra et meget stort Antal, saa jeg tror, at i den Henseende maa vi ind paa noget Mere end det, der staar i Lovforslaget. Men det er en simpel Tilføielse, som vi let kunne blive enige om.

Th. Nielsen: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Sngerslev) har virkelig misforstaaet mig, naar han troede, at jeg var glad ved, at vi kunde komme til at lovgive paa dette Omraade. Det har jeg ikke sagt, jeg er overhovedet aldrig glad ved, at Tilstanden er saaledes, at vi ere nødt til at lovgive, men jeg har sagt, at jeg troede, det var et Fremskridt, at vi vare komne saa vidt, at vi saae, at den idylliske Tilstand, som vi troede at være i, nemlig at der ingen Lov var nødvendig, og at det Hele var godt, var en Illusion, som vi nu vare komne bort fra, idet vi havde set, at man ogsaa hos os led af de samme Kulturfrugter, slette Frugter, — thi der kan være baade gode og slette —, saaledes, at vi vare naaede til hos os, at her var et af Steder, hvor man var nødt til at begrænse den fri Konkurrence (Afbrydelse af Sngerslev). Jeg kan gjerne, om det ærede Medlem vil, kalde det for dette Lovforslags Bedkommende for den fri Konkurrences Misbrug; men det er dog et Baand paa Omsætningen, det vil det ærede Medlem ikke benegte, ligesom Loven af 1873 var et Baand paa den fri Benyttelse af Arbeidskraften. Man kan kalde det, hvad man vil, men det Ené er dog et Baand paa den fri Omsætning og det Andet paa Benyttelsen af Arbeidskraften. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgfreds (Buss) gjorde mig Uret, naar han troede, at jeg baade vilde gaa ind paa det Andringsforslag, der var stillet i Landstinget af to ærede Medlemmer, og tillige paa det, som var stillet af det andet Mindretal, nemlig til § 3. Det har jeg ikke kunnet af den simple Grund, at de to Forslag modsigte hinanden. Det ene vil have Slagtehuse og dermed Kjøbet fra Landet ført igjennem dem og vil have det overladt til Sundhedskommissionen at træffe kontrolbestemmelser i saa Henseende, det andet vil ikke have disse Bestemmelser truffne af Sundhedskommissionen, men kun for saa vidt de ere nævnte i Loven. Det Høieste, jeg har sagt, man kan gaa til i Kjøbstæderne, var at sætte § 5 ud af Kraft for Kjøbstædernes Bedkommende, men lade dem bestaa for Landets; det sagde jeg. Med Hensyn til Bekjendtgørelsen i Bladene er jeg fuldstændig enig med den Side og de ærede Herrer, der have udtalt sig derhen, at det burde bekjendtgjøres i samtlige Blade, og naar den ærede sidste Taler mente, at det var et for stort og kostbart Apparat, skal jeg henvise til Landkommunalloven og flere andre, hvor det er paabudt, at Bekjendtgørelserne skulle ske i alle Blade. Jeg skal saaledes f. Ex. nævne Udnævnelser af Overtorvsmynderiets Lagationsmænd, som skal bekjendtgjøres i alle Blade. Det koster ikke saa lidt. (Sngerslev: Det koster meget for meget). Ja, det er lidt lange Registre. Jeg tror ikke, at der er nogen anden Maade at komme ud af det paa, men da jeg kun har faaet Ordet for en kort